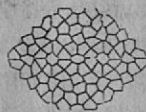

79
5

*Mitä merkitsee olla
rauhan ystävä.* 1924.

Suomen Rauhan Liiton Oulun osasto.

Rauhanliike, johon jo ennen maailmansotaa kuului yksilöitä ja ryhmiä kaikissa Europan maissa, voimmepä sanoa kaikissa sivistysmaissa maapallolla, on sodan jälkeen kasvanut eikä sen laajenemista voi enään mikään estää. Mitä lujemmin varustaudutaan eri maissa tulevan sodan varalta, mitä jyrkemmin puolueet eristäytyvät poliittisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä, sitä enemmän kannattajia saa rauhanaate, ja sen voimakkaampi on rauhan ystävain työ. Tämä on kehityksen laki.

Vanhat sivistykset, jotka ovat luodut voiman oikeudella, eivät kelpaa, eivät kestä siinä kehityksessä, joka on tulevaisuuden ihmiskunnan voitto, voitto — ei vihollisista ulkopuolella isänmaan, puolueen, yksilön — mutta ihmisen voitto sisäisistä vihollisistaan: epäluulo, kateus, eristäytyminen. Nyt voimakkaasti vaikuttavan uuden sivistyksen ihminen tulee olemaan maailman kansalainen sanan syvimmässä merkityksessä. Hän kunnioittaa toisten maitten kansalaisia samoin kuin omankin maansa; hänen isänmaansa menestys riippuu toisten maitten rauhallisesta kukoistuksesta, sillä eri maat ja kansat tulevat auttamaan toisiaan uusien kulttuuriarvojen luomisessa. Tuntien aineellisten arvojen kestättömyyden, tulee uuden sivistyksen ihminen henkisiä saavutuksia kehittäen, myös rikastuttamaan lähimäisiään, tulee rakentamaan siteitä, jotka yhdistävät maat ja kansat yhdeksi, avaavat rajattomia mahdollisuuksia kulttuuriarvojen viljelykselle ja edistävät kansojen hyvinvointia.

Yhtenä tekijänä tämän uuden ajan luomisessa on rauhanliike. Rauhan ystävä *kunnioittaa ihmisessä ilmenevää elämää, ja pitää sitä pyhänä.* Hän katselee toisia ihmisiä, ei vieraina kansalaisina, ei eri puolueisiin kuuluvina, vaan ihmisyyden näkökannalta, tunnustaen ja tuntien olevansa saman suuren voiman luoma, samaan korkeaan päämäärään pyrkivä ja samassa tarkoituksessa maapallon asukas kuin kaikki kanssaveljensä, ihmiset.

Omatunto joka ihmisessä, olkoon hän mitä rotua ja kansallisuutta hyvänsä, puhuu samaa kieltä kaikkialla. Omatusnto tänäkin sodan jälkeisenä kärsimysten aikana saa ihmisistä rauhan ja sovinnon uskollisia kannattajia, ja sodan ja väkivallan vastustajia, ilmaantukoon tämä väkivalta vaikka lain varjossa.

Omatunto saa yksilöt asetetuissa valtioissa ymmärtämään, että vallan ja itsekkäisyyden tie estää kehityssuunnitelmaa. Omatunto herättää yksilöt itsenäisesti *ajattelemaan*, ja vaikuttaa pyrkimyksen keksimään keinoja kansainvälisen ymmärtämyksen ja arvonannon jouduttamiseksi.

Missä ikään eduskunnassa, hallituksessa, puolueessa löytyy rauhan hengen herättämiä yksilöitä, siellä ovat he omanatuntona, sillä he rohkeasti ilmaisevat omantunnon ilmoittaman totuuden, ja osoittavat että ollaan väärään suuntaan menossa.

Ne kansat ja valtiot, ne hallitukset ja puolueet, jotka eivät tätä omantunnon ääntä kuuntele, niiden kohtalo on ratkaistu. He tukien taantumusta, tulevat omiin voimalaitteisiinsa sortumaan.

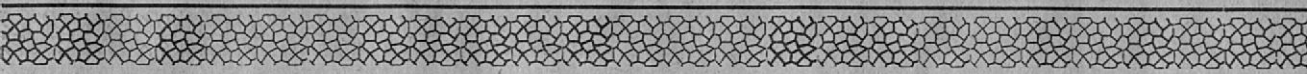
Nykyään on Euroopan suurvaltioissa kansojen ja ihmisyksilöiden yhteenkuuluvaisuuden aate ruvennut kasvavassa nuorisossa voimakkaasti vaikuttamaan, ja on muodostunut kansainvälisiä rauhan ja aseettomuuden liittoja nuorison riveissä. Tämä on selvä todistus siitä, että kehitys kulkee voimakkaasti eteenpäin eikä meidän rauhan ystävien tarvitse lamaantua, vaikka meitä omassa valtiossamme leimattaisiinkin isänmaan vihollisiksi.

Omantunnon velvoittamina emme ihmishenkiä tuhoavia aseita hyväksy, emmekä pakollista asevelvollisuutta. Me vaadimme yhteiskunnassa vapautta sen jokaiselle jäsenelle seurata omantuntonsa ääntä kun se velvoittaa rakentamaan eikä ihmishenkiä uhkaavaan työhön.

Ne joiden sisäinen korva on kuuro tälle omantunnon äänelle, seuratkoot vapaaehtoisesti kuolemanjoukkoja omaksi ja toisten turmioksi. Sillä aika on tuleva, jolloin ei tarvitse puolustautua muita kansoja vastaan, kun hyökkäyssodat ovat loppuneet.

Rakkauden, keskinäisen ymmärtämyksen ja sovinnon pohjalle perustuu rauhan ystävään työ, meidänkin pienessä maassamme.

Mitään suurrynnäköjä eivät rauhan ystävät tee, heidän työnsä on herättävää laatua. Ja vähitellen tullaan siihen, että yksilöt kieltäytyvät murhaaseita valmistamasta ja kantamasta, ei uhkauksena, eikä itsepuolustustarkoituksessa.

Oulu
Kirjapaino-Oy. Kaleva
1924

